

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי מחצית שנייה – שנת 2017

כ"ה תמוז תשע"ט

28 יולי 2019

ריכוז החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי – המחצית השנייה לשנת 2017
כל המקרים מהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 26 – מר עבד אלסלאם גראבלי

תיאור הנסיבות:

ביום 22.06.17 נכנס המפר לכאורה מארה"ב לישראל דרך נתב"ג כשברשותו סכום של 32,600 דולר ארה"ב, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 4,500 דולר ארה"ב.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלסלאם גראבלי.
2. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו, מעסקו, וכי הם מיועדים למימון נסיעתו העסקית.
3. הוועדה החליטה לקבל את גרסתו של המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף.
4. המפר טען בחקירתו כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים אך כי לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו מאחר ושכח לעשות כן בשל עייפות. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר בסוחר יבואן העובר לעתים תכופות במעברי הגבול, המכיר את החובה לדווח על כספים ואף דיווח בעבר על כספים במעבר ארז.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בנסיבות המקרה כפי שתוארו ע"י המפר בחקירתו, ובעיקר בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר ושטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה אינה מקבלת את הסברי המפר לעניין סיבת אי הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 27 – גברת ולנטינה אושקובה

תיאור הנסיבות:

בין חודש נובמבר 2014 לבין חודש דצמבר 2015, הכניסה המפרה לכאורה לישראל סכום של 200,000 דולר ארה"ב במזומן, מבלי שהצהירה על כך, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת ולנטינה אושקובה.
2. בחקירתה הודתה המפרה לכאורה כי הביאה לישראל כ-200,000 דולר (חקירה מיום 1/3/2016, בשורות 58-59); הגם שבא כוחה כפר בהודאה זו במהלך הדין בפני הוועדה, הרי שבמהלך החיפוש המשטרתי נתפסו כספים בסכום העולה על 200,000 דולר שהמפרה הודתה שהם שייכים לה (חקירה מיום 25/2/2016, בשורות 80-81), זאת בנוסף לכך כי ביתה של המפרה, ילנה רוזנברג, אישרה כי מדובר בכספים השייכים למפרה (חקירה מיום 29/2/2016, בשורות 76-84).
3. לדברי המפרה, במהלך התקופה האמורה, נכנסה לישראל 10-11 פעמים (חקירה מיום 1/3/2016, בשורות 60-61), ובכל פעם הביאה סכום הנמוך מ-25,000 דולר. ברם, מבדיקת הכניסות של המפרה לישראל בתקופה שבין חודש נובמבר 2014 לבין חודש דצמבר 2015, עולה כי נכנסה לישראל 7 פעמים (עם שני דרכונים שונים).
4. כך, בהינתן שהמפרה הכניסה סכום של 200,000 דולר, הרי שבממוצע הכניסה לישראל בכל כניסה סכום העולה על הסכום החייב בדיווח, ובכך הפרה את חובת הדיווח לפי סעיף 9 לחוק, בין אם בפעם אחת או במספר פעמים.
5. יצוין, כי המפרה הודתה בחקירתה כי היא מודעת לחובת הדיווח (חקירה מיום 1/3/2016, בשורות 39-40), ולדבריה הביאה סכומי כסף מתחת לסף הדיווח כדי להימנע מהסברים לגביהם (שם, בשורות 44-45). בדיון בפני הוועדה ציין בא כוחה, כי המפרה חששה להסתכן ולשאת עמה כספים בסכומים גבוהים, בשל המצב באוקראינה. הוועדה אינה מקבלת את הסברי המפרה לגבי הסיבה להימנעות מדיווח, ולמעשה סבורה כי מעשיה של המפרה עשויים להוות עבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח, על פי סעיף 3(ב) לחוק בנסיבות סעיף 9 לחוק (ראה לעניין זה ת"פ 14-04-21432 מדינת ישראל נ' חייא (עציר) ואח').
6. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבְּנִיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיוסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
7. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
8. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

13. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
15. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה ומקורם בחסכונות והכנסות מעסקיה, וכי נועדו לשימושה האישי בישראל וכדי לסייע לה לעשות עלייה. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם נוכח המסמכים שהציגה בפני חוקרי המכס ובפני הוועדה כתימוכין לגרסתה.
16. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה, בעובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ובנסיבות המקיפות אשר צוינו. מנגד, נשקלה לחומרה עובדת פיצול הכספים, המטרה להתחמק מדיווח, סכום ההפרה והמודעות לחובת הדיווח.
17. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל על המפרה עיצום כספי בסך של 200,000 שקלים.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 28 – מר עמי ברדה

תיאור הנסיבות:

ביום 8.7.2017 נכנס המפר לכאורה לישראל מארה"ב ועבר במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג כאשר ברשותו סך של 58,000 דולר במזומן (שווה ערך ל- 204,624 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק").

נימוקי ההחלטה:

9. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמי ברדה.
10. ביום 28.6.2017 יצא המפר מישראל לארה"ב כברשותו סך של 10,000 ש"ח שמקורו בכספו הפרטי. ביום 8.7.2017 נכנס המפר לישראל מארה"ב ועבר במסלול הירוק בנתב"ג כאשר ברשותו סך של כ-58,000 דולר במזומן, עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
11. המפר השמיע את גרסתו בחקירתו ביום 17.7.2017 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 15.8.2017.
12. לעניין מקור הכספים, קיבלה הוועדה את טענת המפר כי מקורם בזכייה מהימורים בבתי קזינו בלאס וגאס וכן את טענתו כי רק 58,000 מתוך 70,000 הדולרים שנתפסו בחיפוש בביתו, מקורם בזכייה.
13. לעניין יעד הכספים, הוועדה לא קיבלה את טענת המפר כי נועדו לחיסכון, וזאת מכיוון שבחקירתו פירט לגבי התנהלותו הכספית ביחס לכספים שנמצאו במעטפה בסך 70,000 דולר, אשר כללו גם מניפולציות כספיות שביצע ופעולות עסקיות מול לקוחותיו, כך שהוועדה אינה מקבלת את הטענה שהכספים נועדו לחיסכון כפי שטען במקום אחר בחקירתו.
14. לעניין המודעות, אין הוועדה מקבלת את טענותיו של המפר בעניין אי הכרת חובת הדיווח, שכן המפר הודה כי מתוקף עיסוקו כנותן שירותי מטבע ותיק הוא מודע להוראות חוק איסור הלבנת הון ומימון טרור וכי הוא נוהג לדווח באופן קבוע כנדרש בדיון.
15. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
16. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
17. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק; והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
18. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוס הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
19. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי

- הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
20. במקרה דנן טען המפר כי לא התכוון להונות את רשויות המס וכי הצהיר על זכייתו בפני רו"ח אטרי לוי במסגרת הצהרת הון. לצורך הוכחת טענתו התחייב המפר להמציא לחברי הוועדה תצהיר מרוה"ח על פנייתו אליו בעניין זה טרם מועד זימון וכינוס הוועדה.
21. לאור האמור, חברי הוועדה הופתעו לקבל את תצהירו של רו"ח אטרי לוי, חתום על ידי עו"ד חיים חרוב ומתוארך ליום 9.7.2017, יום לאחר חזרתו של המפר לישראל מארה"ב, בעוד שבראשית המסמך נכתב: "בהמשך לשיחתנו מיום 16.8.2017...". הוועדה תוהה שמא כולכלו מעשיו של המפר לכאורה באמצעות רו"ח אטרי על ידי שיקולים של ראיית הנולד שכן קשה להבין כיצד ביום 9/7/2017 השכיל רו"ח אטרי להתייחס לשיחה שהתקיימה למעלה מחודש לאחר מכן. הוועדה רואה בחומרה רבה את ניסיון המפר לרמות את חברי הוועדה ואת שיתוף הפעולה של רוה"ח ועוה"ד לעניין זה.
22. מעבר לכך יצוין, כי חובת הדיווח בגין העברת כספים במעברי גבול, אינה זהה לחובת הדיווח לרשות המסים, אלא קיימת כהוראה חוקית עצמאית. בהתאם לכך, מילוי כדין של חובה אחת אינו מייתר את דרישת החוק לעניין מילוי חובה אחרת.
23. לאור האמור קובעת הוועדה, כי אף אם היה קשר בין שתי חובות הדיווח שפורטו לעיל, ואף אם עלה בידי המפר לשכנע את הוועדה כי פעל בתמימות שעה שנמנע מדיווח בעת כניסתו לישראל כי סבר שעצם מילוי חובתו כלפי רשות המסים מספקת את חובת ההצהרה במעבר הגבול, הרי שאפילו טענה זו לא הוכחה ולמעשה ההיפך הוא הנכון.
24. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
25. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
26. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
27. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:
28. CASH COURIERS
- "Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones

- consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."
29. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
30. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו (קרי, 500,000 ש"ח), לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
31. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שהמפר הטעה את הוועדה בידועין בעניין הצהרת ההון, את העובדה שכבעל מוסד פיננסי ואיש עסקים הוא מכיר את משטר איסור הלבנת הון הכוללת את חובת הדיווח על כספים במעברי גבול, וכן את מכלול נסיבות העניין. לקולה התחשבה הוועדה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר.
32. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה החלטות קודמות בנסיבות דומות, כמפורט להלן:
33. בהחלטה מיום 10.8.2015 נדון עניינו של מר Vadim Bugaenko, אשר נכנס לישראל שברשותו סכום כספי בסך שווה ערך ל- 381,777 ש"ח. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 200,000 ש"ח לאור חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, היקף הכספי הגבוה של ההפרה, מודעותו לחובת הדיווח ודיווחו הכוזב למכס ומאחר שלא קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
34. בהחלטה מיום 30.12.2015 נדון עניינו של Jinhu Wang, אשר יצא מישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו 77,700 דולר לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח.
35. בהחלטה מיום 19.6.2016 נדון עניינו של מר Dawit Kashay, אשר יצא מישראל כברשותו סכום של 190,450 דולר ארה"ב עליו לא הצהיר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 300,000 ש"ח לאור היקפה הכספי של ההפרה, שינויים בגרסאות המפר, מודעותו של המפר לחובת הדיווח, פעולותיו האקטיביות בניסיון להימנע מדיווח ולאחר שלא השתכנעה בנוגע למקור הכספים.
36. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני:
37. "קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרת החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת הון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).
38. לאור האמור, הוועדה החליטה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 100,000 ש"ח.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 29 – מר זכי חאיק

תיאור הנסיבות:

ביום 29.08.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 6,420 דולר ארה"ב, 1,160 דינר ירדני ו- 4,200 ₪, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 5,800 דולר.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זכי חאיק.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 30.08.17 וכן בפני הוועדה ביום 06.09.17, באמצעות ב"כ.
3. לעניין מקור ועד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו והם מיועדים למימון נסיעתו לירדן בעניינים רפואיים.
4. הוועדה מקבלת, מחמת הספק, את גרסתו של המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף. המפר טען בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על העברת כספים מעל 12,000 ₪, אך לא הצהיר משום שסבר כי אין צורך בהצהרה, היות ונכנס לישראל רק כדי להגיע למעבר הגבול אלנבי, בדרך לירדן. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר בסוחר ויבואן המודע לקיום החובה לדווח על הכנסת כספים לישראל.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, לרבות סכום ההפרה. הוועדה התחשבה בנסיבות הרפואיות כפי שתוארו על ידי המפר ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלו; כמו-כן, הוועדה התחשבה בכך שטענות המפר לעניין יעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח של המפר.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 30 – גברת הייגר אבו גזר

תיאור הנסיבות:

ביום 05.09.17 ביקשה המפרה לכאורה לצאת מישראל אל עזה דרך מעבר ארז, כשברשותה סכום של 600 דולר ארה"ב ו- 18,700 ₪, מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיה סכום של 9,700 ₪.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת הייגר אבו גזר.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס ביום 07.09.2017 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ביום 13.09.2017.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טענה המפרה כי הכספים שייכים לה וכי מדובר בכסף שניתן לה במתנה וכעזרה כלכלית מבני משפחתה בישראל. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקורו ויעדו של הכסף.
4. המפרה טענה בחקירתה ובפני הוועדה כי אינה מכירה את החוק בדבר חובת דיווח על כספים ולא יכולה הייתה לקרוא את השלטים אודות חובת הדיווח. אמירה זו בפני הוועדה באה בסתירה לדבריה בפני פקיד המכס במעבר ארז שדיווח כי המפרה טענה שהיא חשבה שחובה זו חלה רק על סוחרים וכן עת שהשיבה בחקירה כי היא יודעת לקרוא ולכתוב בערבית. לאור זאת, החליטה הוועדה לא לקבל את טענותיה בדבר אי ידיעתה לקרוא ו/או לכתוב.
5. יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה במצבה האישי של המפרה כאם למשפחה מרובת ילדים ומצוקתה הכלכלית כפי שתוארה וכן בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה שלה; בנוסף נשקלה העובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח וכן את הסתירה בעניין יכולתה לקרוא ו/או לכתוב.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 31 – מר יוסף מזרחי

תיאור הנסיבות:

ביום 29.10.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מארה"ב דרך נתב"ג כשברשותו סכום מזומן בסך 165,000 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 65,000 ש"ח.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף מזרחי.
2. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו והם נחסכו על ידו במשך שנים רבות. לדבריו, לקח אותם עמו לארה"ב מתוך חשש כי ייגנבו מביתו בזמן היעדרו. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכסף.
3. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים מעל 100,000 ₪. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
4. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר בסכום גבוה במזומן ובנקודות היציאה מהארץ והכניסה אליה פזורים שלטים המסבירים על החובה לדווח ועל אופן ביצועה.
5. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
6. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. בין היתר, התחשבה הוועדה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר; כמו-כן בעובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה עצם העבירה הכפולה שנעברה בידי המפר ומהעובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.
7. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ₪** עבור שתי הפרות יחד.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 32 – מר אסעד אליאס

תיאור הנסיבות:

ביום 17.11.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מירדן דרך מעבר נהר הירדן כשברשותו סכום של 36,650 דולר ארה"ב, ו-1,600 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 2,550 דולר (שווה ערך לכ-9,000 ש"ח)

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסעד אליאס.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 17.11.17 וכן בפני הוועדה ביום 26.11.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו כמרצה באקדמיה בחו"ל וכי הם מיועדים לסיוע כלכלי לבתו שעתידה להתחתן באביב. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ולאור התרשמותה מהמפר.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר, שאמנם הכיר את החובה לדווח על העברת כספים במעבר גבול מעל 100,000 ש"ח, אך נמנע מלהצהיר עקב נסיבות אישיות קשות אותם הציג בפני הוועדה.
5. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. יחד עם זאת, הוועדה התרשמה מנסיבותיו האישיות של המפר לכאורה כפי שהציג בפניה ושקלה זאת במסגרת שיקוליה לעניין גובה העיצום הכספי.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
8. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר; העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים – התקבלו; ואת שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה את סיבת אי הדיווח.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 33 – מר מועין חליל

תיאור הנסיבות:

ביום 19.11.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 7,000 אירו ו-1,500 ש"ח (29,500 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום כסף של 4,450 אירו.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מועין חליל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 19.11.17 וכן בפני הוועדה ביום 26.11.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו ומקורם בעסקו וכי הם מיועדים למימון הוצאותיו, הכוללות גם רכישת רכב. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף וזאת לאור המסמכים שהוצגו בפניה שתמכו בטיעוני המפר ולאור התרשמותה מהמפר.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח אך לא הצהיר משום ששכח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר. בשל משלח ידו של המפר ותדירות נסיעותיו הבינלאומיות של המפר, כמו גם הצהרתו של המפר עצמו בנוגע להכרת חובת הדיווח, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי" לדווח על הכספים שברשותי.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקפה הכספי של ההפרה; העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר; כמו-כן, העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס; ואת מודעותו לחובת הדיווח.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 34 – מר רפיק עווד

תיאור הנסיבות:

ביום 19.11.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום במזומן של 25,700 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 13,700 ש"ח.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רפיק עווד.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 19.11.17 וכן בפני הוועדה ביום 26.11.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעסקו והם מיועדים לתשלום עבור רכישת חומרי גלם למפעל שקיות ניילון שבבעלותו בעזה. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ולאור התרשמותה מהמפר.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי הוא מכיר את החוק בדבר חובת דיווח בהכנסה או הוצאה של כספים מעל 12,000 ש"ח ונוהג לדווח כנדרש בכל פעם שהוא נכנס או יוצא מישראל כשברשותו סכום העובר את הסף האמור. לטענתו של המפר, שכן לדווח בטעות עקב תקרית מביכה שקרתה לו ביום ההפרה.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה במסגרת מכלול נסיבות העניין את היקפה הכספי של ההפרה; את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר; כמו-כן, העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, קבלת הסברו של המפר לעניין הטעות ואת התנצלותו הכנה של המפר בפני הוועדה.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 35 – מר עאשור ורש אגא רחמן

תיאור הנסיבות:

ביום 21.11.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 7,920 דולר ארה"ב, 1,390 קרונה שבדית, 45 דינר ירדני ו- 280 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידיו סכום של 4,800 דולר.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עאשור ורש אגא רחמן.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 22.11.17 וכן בפני הוועדה ביום 26.11.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו מעבודתו בשבדיה והם מיועדים למימון בניית ביתו בעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקורו ויעדו של הכסף.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את החוק בדבר חובת דיווח בהכנסה או הוצאה של כספים מעל 12,000 ש"ח. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר וישנם שלטי הסבר במספר שפות, לרבות בערבית, לעניין חובת הדיווח על כספים ומצופה ממנו להיות מודע להוראות החוק ולחובה לדווח על העברת הכספים שכן אין מדובר בחוק ייחודי למדינת ישראל.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין לרבות היקף ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר; כמו-כן, העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו וכן שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 36 – גברת סעידה פרסך

תיאור הנסיבות:

ביום 23.11.17 יצאה המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה סכום מזומן בסך 7,550 דולר ארה"ב מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס סכום של 4,050 דולר.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת סעידה פרסך.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס במעבר ארז ביום 27.11.17 וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.11.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים שייכים לה והם חלק מרכושה, לאחר שנפרדה מבעלה. הכספים נועדו לשמש אותה בניסיונה להתגורר מחדש בעזה ולשיפוץ בית הוריה.
4. הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה לעניין מקורו ויעדו של הכסף. המפרה טענה בפני חברי הוועדה כי איננה מכירה את החוק בישראל בדבר חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח במעבר בין ישראל לעזה במעבר ארז ובין ישראל לירדן במעבר אלנבי. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפרה, זאת מאחר וברחבי הטרימינל ביציאה לעזה פזורים שלטים, בשפה הערבית והאנגלית, המסבירים על חובת הדיווח ואופן ביצוע הדיווח. בנוסף, התרשמה הוועדה כי המפרה מודעת לחובת דיווח בארה"ב וכי היה עליה לברר את החובה הנורמטיבית גם בישראל.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה; כמו-כן, העובדה שטענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. דגש מיוחד מצאה לנכון הוועדה ליתן למצבה האישי של המפרה וכן שהותה רבת השנים מחוץ לישראל. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שטענות המפרה לעניין נסיבות ההפרה לא התקבלו.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 500 ש"ח בלבד.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 37 – גברת היגר אבו משאיין

תיאור הנסיבות:

ביום 04.12.17 יצאה המפרה לכאורה מישראל לעזה דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך של 3,100 דולר ארה"ב, 180 דינר ירדני ו-2,300 ש"ח (סה"כ סכום שווה ערך לכ- 13,500 ש"ח) מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. בנוסף, כפי שעלה מהודאתה של המפרה לכאורה בחקירתה במסך ביום 06.12.2017, נכנסה המפרה לכאורה ביום 29.10.17 מעזה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותה כספים בסך 4,500 דולר (שווה ערך לכ- 15,750 ש"ח) מבלי שדיווחה על הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. נתפסו מידיה של המפרה סכום של 1,500 ש"ח. ובסך הכול - 2 הפרות לפי סעיף 9 לחוק, בסכום כולל של כ- 29,250 ש"ח.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת היגר אבו משאיין.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה בפני חוקרי המכס במעבר ארז ביום 06.12.17. המפרה לא הופיעה לדיון בפני הוועדה ביום 10.12.2017 על אף שזומנה כדין.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים שייכים לה ולבעלה וכי הם נועדו לשמש אותם למימון טיפול רפואי. לאור אי הופעת המפרה בפני הוועדה לרבות אי הצגת הסבריה באמצעות מכתב, לא יכולה הייתה הוועדה לעמוד על גרסתה בנוגע למקור הכספים ויעדם. בחקירה לא הציגה המפרה מסמכים מבית החולים המעידים על טיפול רפואי שלטענתה עבר בעלה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה בחקירתה כי אינה מכירה את החוק בישראל בדבר חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח במעבר בין ישראל לעזה.
5. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. מעבר לאמור, הוועדה אינה מקבלת את הסברי המפרה בעניין. מדבריה בחקירתה עולה כי הכירה את חובת הדיווח. עצם העובדה שכאשר נשאלה על ידי פקיד המכס לסכום הכסף המצוי ברשותה, בחרה לשקר ולהצהיר שיש ברשותה סכום של 2,000 דולר בלבד (סכום הנמוך מחובת הדיווח), מעוררת ספק רב באשר לתום ליבה ומודעתה לחובת הדיווח.
7. יתרה מכך, המפרה סברה, כי אף אילו הכירה את חובת הדיווח, הרי שגם אז לא היה עליה לדווח על סכום הכסף שנשאה, שכן הגיעה יחד עם בעלה וכל אדם רשאי לשאת עליו סכום של עד 12,000 ש"ח ללא הצהרה על כך. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין. הוועדה שקלה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפרה;

נשקלה לחומרה העובדה שטענות המפרה לעניין סיבת אי הדיווח לא התקבלה וחוסר שיתוף הפעולה של המפרה עם פקיד המכס במעבר.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך כל הכספים התפוסים – **1,500 ש"ח**.

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מס' 38 – מר מאג'ד אבו שמאלה

תיאור הנסיבות:

ביום 30.11.17 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה, דרך מעבר ארז, כשברשותו סכום של 8,800 דולר ארה"ב, 388 דינר ירדני, 80 אירו, 2,600 לירות מצריות, 2,200 רובל רוסי ו-1,900 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך, נתפס מידי סכום של 6,700 דולר.

נימוקי ההחלטה:

1. לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאג'ד אבו שמאלה.
2. גרסת המפר נשמעה במהלך חקירתו בפני חוקרי המכס ביום 30.11.17 וכן בדיון הוועדה מיום 05.12.17.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים שייכים לו וכי הם מיועדים לשימוש בנסיעותיו העתידיות לחו"ל.
הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקורו ולעניין יעדו של הכסף.
4. המפר טען בפני חברי הוועדה כי אינו מכיר את החוק בדבר חובת דיווח על כספים מעל 12,000 ש"ח וכי מעולם לא הצהיר בעבר על הכנת והוצאת כספים במעבר ארז, אך טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח בנתב"ג וכי מדובר בסכום דיווח בגובה של 100,000 ש. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ועל מנת שייקבע כי היא הופרה נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. לעניין סיבת אי הדיווח, אין הוועדה מקבלת את הסברי המפר, זאת מאחר ומדובר באדם שנוסע ברחבי העולם ואף מודע לעצם קיומה של חובת דיווח וכן לסכום הדיווח בנתב"ג.
6. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
7. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות העניין, הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר; כמו-כן, העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרה העובדה שהוועדה לא קיבלה את הסבר המפר לעניין סיבת אי הדיווח ואת העובדה כי המפר מודע לחובה לדווח על הכנסת כספים לישראל ואולם לא בירר מהו סכום הדיווח ביציאה מעזה לישראל.
8. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000** ש.